

Non Solum 4/2013

Talvi

Sisällysluettelo

Joulut kaupungin koulujen koneissa	3
Joulumieltä etsimässä	4
Helppo ja herkullinen pelastus joulalahjapaniikkiin	6
"...Joulumaa on ihmismielen rauhan valtakunta..."	7
Testaa: Millainen jouluihminen olet?	8
Jouluiset muffinit	9
Top 7: Ihanat joululahjat	10
Runoja	11
Novelleja	22
Klassikan yrityspäivän haastattelut	32
Aulikki Naaranlahden haastattelu	50
Jouni Holopaisen haastattelu	51
Jonsun kuvasetti	52

Joulut kaupungin koulujen koneissa

Vuosi alkaa olla jo (joulu)paketissa ja tämän tekstin sisältävä Non Solum –lehti on vuoden 2013 viimeinen numero. Koska joulukuuhun on ehkä juuri kaupallisista syistä joka paikassa tähän aikaan vuodesta, on se myös pääaiheena tässä lehdessä vaikkei lehti kaupallinen olekaan.

Toki lehdestä löytyy myös muutakin kuin joulua: luovan kirjoittamisen liite on harvinaisena lisänä lehdessämme tuomassa kyseisen kurssin kirjoituksia koulunlaajuiseen tietoisuuteen. Loppupuolelta löytyy niinikään liite Klassikan päivään liittyvä juttusarja sekä perinteinen 'Jonsun kuvasetti'.

Edellä mainittujen ja ahkeran toimituskunnan myötävaikutuksesta lehden laajuus on kolminkertainen 'normaaliin' verrattuna, joten lukemista riittää lomallekin, joskin loman tarkoitus on nimenomaan olla lukematta mitään – varsinkaan kouluun liittyviä asioita.

Taas on yksi vuosineljännes edetty lukiouralla ja syysloman taaksejäännistä ollaan edetty tulevaan talvilomaan (vai joululomaan?). Hiihdatin ääritasa-arvoistajat muuttivat hiihtoloman kai talvilomaksi, koska kaikki eivät hiihdä nykypäivänä lomallaan... No, kaikki eivät juhli joulua lomallaan, joten joululoma voisi olla yhtä hyvin uudenvuoden loma.

Oli täysin turhaa muuttaa hiihtoloman ni-

meä, sillä loma on loma joka tapauksessa ja eräs niistä alkaa nyt! Paitsi, että ylintä tahtoa pitää vielä huomenna käydä kiittämässä herranhuoneessa ja laulaa, miten maa on niin kaunis. Ethän ole nysvä, ethän? Miksi muuten maksaisimme kirkollisveroa?

Onnellista joulua ja hyvää uutta vuotta kaikille! (Poikkesinpas mainstream-toivotuksesta jollain tavalla)

Juuso Kääriäinen

Kirjoittaja on naputellut tähän olevansa päätoimittaja puoli neljältä aamuyöstä.

Kuva 1: ¹

¹<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/02/21/nysva-nysvasein-ma-sanoin-niin-ja-selvaks-tein/juuso-3/>

Joulumieltä etsimässä

Julia Pakarinen

Kolme yötä joulun on...no, ei ihan vielä sentään. Silti on hyvä valmistautua tähän perinteikkääseen juhlaan ajoissa ennen suurimpia ruuhka-aikoja. Tässä muutama vinkki:

- Ensimmäiseksi olisi varmasti ihan paikallaan tarkistaa kalenterista joulupyhien ajankohta. Se, sattuko perinnejuhla viikolle vai viikonlopulle, saattaa vaikuttaa etenkin nuorten joulun viettoon ratkaisevasti. Toisaalta suurimpiin jouluintoilijoihin aika ei paljoa vaikuta.
- Rasittavatko sukulaisten utelut lahjatoiveista? Aloita ideoiden kerääminen jo hyvissä ajoin: jos löydät jostain jotain hyödyllistä tai muuten vain mieltä hivelevää, kirjoita se ylös. Kun joulun on lähempänä, voit yllättää heidät positiivisesti esittämällä omanlaisesi toiveen. Niin ihania kuin lämpimät villasukat ovatkin, niitä ei ehkä ihan joka joulun haluaisi kaivaa paketista.
- Joululahjojen mietintä on hyvä aloittaa ajoissa. Yritäpä keksiä ystävällesi ja perheellesi jotain ainutlaatuista ja erilaista, jotta he voisivat sanoa muuttaman vuoden päästä: "Minä muistan silloin vuonna 2013, kun..." Korkea hinta ja tyylikkyys eivät ole tärkeitä, omalaatuisuus ja sielu sen sijaan ovat. Joulukortteihin voi saada uutta ilmettä käyttäen muokattuja valokuvia, muiden jouluintoilijoiden nettiin lisäilemiä maisemakuvia ja joulufraaseja.
- Jos olet kiireinen ihminen eivätkä täy-

det kaupat ja hidas etenemistahti eivät ole sinun juttusi, aloita shoppailu ajoissa. Jos kuitenkin joudut myrskyn silmään, voit käyttää kyynärpäätaktiikkaa ja ostaa töötin. Ihmiset siirtyvät takuuvarmasti!

- Joululaulut ilahduttavat meitä ilmaantumalla kuvioihin taas pitkän vuoden tauon jälkeen. Toisaalta niiden soittaminen aloitetaan yhä aikaisemmin ja aikaisemmin, ja ne toimivat korvatoina enemmän kuin hyvin. Välttääkseen niihin kyllästymisen voit keksiä tuttuihin joululauluihin uudet, itseäsi huvittavat sanat ja opettaa ne kavereillesi. Maailma ja media ovat lauluja pullollaan: Juicen "Sika" edustaa tietysti hieman erilaista perinnettä, mutta myös heviversiot esimerkiksi Marco Hietalan laulamana tai tuttu joulukappale diskoversiona voivat ehkäistä tylsistymisen. Voitte myös pitää ystäväiesi tai perheesi kanssa yksityiset joululaulajaiset vaikka karaoken tai musisoinnin muodossa. Jos haluatte, voitte videoida sen myöhempää katselua varten.
- Kuka sanoo, että joulusiivous pitää järjestää juuri ennen pyhiä? Jos et ole siivousintoilija, voit pitää "pikkusiivoukset" pikkujoulun lisäksi. Silloin voit sanoa vanhemmillesi tehneesi työsi ja keskittyä johonkin mukavampaan, kuten juhlapäivän ruokien suunnitteluun.
- Värkkää ystäväiesi kanssa uudenlainainen joulukalenteri. Se voi sisältää esimerkiksi kannustavia sanoja, sitaatteja, pieniä karkkeja – ihan mitä vain tulee

mieleen.

Jouluvaloja voi laitella kuistin kaiteisiin ja kuusen lisäksi myös muihin paikkoihin, kuten lamppuun ja hyllyjä koristamaan.

- Kynttilät ovat in, erityisesti jouluisin. Ne valaisevat mukavasti pimeitä iltoja. Paloturvallisuusohjeisiin kannattaa kuitenkin tutustua rutkasti ennen joulua, jotta tiedät mitä tehdä, kun palohälytin alkaa piipittää. Sammutuspeitto on hyvä olla käsillä.
- Kuusen koristelun ykkösvinkki: pidä lemmikkisi kaukana oksista ja joulupalloista: Suloisista karvapalloista, olivat ne sitten Musteja tai Mirrejä, voi olla ihan hauskaa leikkiä niillä, jolloin suurella vaivalla koristeltu kuusi makaa pitkin pituuttaan maassa. Pallot siis suosiolla yläoksistoille!
- Onko sinulla vielä tallessa edellisen vuoden joulukortteja- tai kuvia? Niistä voisi tehdä jonkinlaisen leikekirjan, jota voisi selailla vuoden aikana, kun joulukärpänen iskee.
- Joulu on yhteisöllinen juhla. Jos sinulla on kaukana olevia sukulaisia, esimerkiksi isovanhemmat, ilahduta hei-

tä soittamalla heille, tai kirjoittamalla heille vaikka ihan perinteinen kirje. Samalla voitte vertailla heidän lapsuutensa jouluperinteitä nykyaikaiseen jouluun. Erot voivat yllättää sinut ja ehkä saisit jonkin vinkin omaan joulun viettoosi. Sukupolvien välinen vuorovaikutus ei ole koskaan pois muodista!

- Etsi vaatekaappisi perukoilta valmiiksi vähän löysempiä vaatteita jouluaterioita varten. Näin voit herkutella hyvällä omallatunnolla! Jos suklaakiintiö tulee täyteen, säilö jäljellä olevat herkut jonkin laatikkosi perukoille. Kun koittaa kurja päivä, ne ovat siellä valmiina auttamaan sinua.
- Nykyään joulu on niin kaupallinen juhla, että joskus unohdamme sen syvällisemmän merkityksen (ja tämä ei tarkoita pelkästään vapaata koulusta). Kiireet koputtelevat ovellesi varmasti aikanaan, mutta nyt ei ole se aika. Anna joulun enkelin siis pyyhkiä kaikki huolesi pois ja uppoudu joulun rauhaan viettäen sitä sinulle rakkaiden ihmisten kanssa. Siitä on turha tuntea syyllisyyttä: kuten laulukin jo sanoo, joulu on kerran vuodessa vaan!

Helppo ja herkullinen pelastus joulalahjapaniikkiin

Aino Pohjola 11E

Joulun alla iskee se tavallinen paniikki siitä, että mitä ostaa kellekin joululahjaksi. Ja ihan kuin pelkän lahjan keksimisessä ei ole tarpeeksi, niin sitten pitäisi taikoa esiin vielä jotain, millä ne maksaa. Opiskelijan elämä ei ole aina mitään seteleissä kieriskelyä, harvalla riittää aika ja voimat käydä töissä lukion ja muiden harrastusten ohella. Itse olen pelastanut jo monta joulua yksinkertaisella pelastajareseptilläni!

Saahan niitä konvehteja kaupastakin, joo. On kuitenkin ihan eri asia antaa vaikkapa mumuille kokoelma itse väkerrettyjä suklaanameja. Tarvitset vain haluamaasi suklaata, kauniinmuotoisia jääpalamuotteja (suositellen matkaa Ikeaan) ja haluamiasi lisämausteita! Suklaa on helppo sulattaa vesihauteessa kattilassa tai ihan mikroaaltouunissa, varo vaan polttamasta sitä – suklaa palaa nimittäin vaarallisen helposti! Voit tehdä vaikka millaisen sekoituksen ihmisten lempisuklaista, Maraboun Daim-suklaa ja Fazerin Hasselpähkinärouhe ovat nougatin ystävän varma valinta. Kemistin leikkiminen ei toki ole pakollista, nämä konvehdit maistuvat hyvältä,

teki sen mistä suklaasta vain. Sulan suklaan sekaan voi ripotella chiliä tai inkivääriä lämmikkeeksi tai vaikkapa yllättää kookoshiutaleilla! Kaneli on kotoisa maku, mutta varo, ettet laita sitä liikaa. Tumman suklaan kanssa jännittävä vaihtoehto voisi olla ripaus merisuolaa. Suklaa kaadetaan jääpalamuotteihin ja annetaan kovettua huoneenlämmössä 24 h. Sen jälkeen herkut ovat valmiita paketoitavaksi ja naposteltavaksi!

Vinkki: Kun suklaa on vielä nestemäistä, paina konvehdin keskelle jäätelötikku, niin saat suklaan kovetuttua suklaatikkukaramellin!

Kuva 2: ²

²<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/paakirjoitus-2/joulu-tammikuu-038/>

”...Joulumaa on ihmismielen rauhan valtakunta...”

Siiri Jääskeläinen

Kalenterin viimeinen luukku aukeaa viimeinkin – ellei sitä jo avannut aiemmin ison sukulaapalan toivossa. Pieni lapset sitä vain jaksavat hillua ulkona lumipenkoissa ja odottaa innoissaan, että Joulupukki tulisi kylään. Joulukuusi oli jo koristeltu siskon kanssa pari päivää sitten ja aamulla saatu paketti avattu. Sieltä oli paljastunut uusi pehmokoiri, nimekseen se sai Rusetti. Lahjat olivat tietysti joulussa parasta, eikä koskaan oikein malttanut olla etsimättä paketteja vanhempien kaapeista heidän ollessaan poissa. Lahjatovomukset tunnetusti melkein mahdottomia, oma poni tai koira, ehkäpä jokin hieno elektroninen härveli, mistä vanhemmat eivät ymmärtäneet mitään. Eihän sellaisia edes voisi paketoita. Jotkut lahjat ovat jo varma nakkimummolta marmeladia, äidiltä ja isältä kirja heidän pikku lukutoukalleen ja sedältä ehkäpä kirjeellinen arpoja? Mitä vanhemmaksi tuli, sitä vähemmän lahjoja sai. Sen kun tajusi, ei halunnut kasvaa enää yhtään isommaksi. Nykyään joululahjalista on noin 3-10 kohdan mittainen, sisältäen lahjakortteja ja muuta käytännöllisempää- vaikka eihän se oma poni haitaksikaan olisi... Ehkä emme sen suhteen koskaan kasvakaan ”isoiksi”.

Mitä joulu meille merkitsee? Yhdelle se voi olla yhdessäoloa perheen, läheisten ja suvun kanssa, toiselle joulun aterian herkkuja ja kol-

mannelle lahjoja, laulua ja rauhaa. Suurimmalle osalle se on varmastikin kaikkea yllä mainittua. Minulle joulu on tonttulakkeja ja piparkakun tuoksua, joulukuusen koristelua, rakkautta lähimmäiseen, joululauluja ja joka-vuotinen joulunateria eli aamuinen riisipuuro ja illan ”juhla-ateria”, eli porkkanalaatikkoa ja todella, todella, todella säälittävän pieni siivu joulukinkkua, vaikka pöydässä notkuu ties mitä herkkuja. Tosiaan, en ollut edes maistanut joulukinkkua ennen joulua 2012... Äidin kiireisen oloinen hääräily keittiössä saa aikaan joulumielen ja isovanhempien saapuessa hymy on jo korvissa.

Olen etuoikeutettu saadessani viettää aikaa isovanhempieni ja muun sukuni kanssa, syödä hyvin, sekä elää onnellista elämää. Meillä on kaikki hyvin, toisilla täällä ei ole mahdollisuutta sellaiseen. Heille joulu voi merkitä hieman runsaampaa ateriaa kuin kuivunutta leipää, jos sitäkään. Suokaa myös heille ajatus jouluna ja antakaa omastanne, jakakaa joulumieltä vaikkapa hyväntekeväisyyden kautta! Joulu on Jeesuksen syntymäjuhla, jota vietetään ympäri maailmaa. Ei joulu ole vain meidän suomalaisten juttu, vaikka meiltä Joulupukki aina Petterin vetämänä lahjoja jakamaan lähteekin. Missähän järjestyksessä Pukki käy kaikki kodit eripuolilta maailmaa läpi..?

Rauhallista ja ihanaa joulua ihan jokaiselle!

Testaa: Millainen jouluihminen olet?

Annu Pelkonen

Anu Rantama

1. Lempijoululaulusi on..

- a) Sika
- b) Joulukuun aika
- c) Ei mikään, boikotoin joulua

2. Milloin laitat joulukoristeet?

- a) Joulukuun aikana
- b) En ota niitä koskaan pois
- c) En koristele, boikotoin joulua

3. Missä vietät joulusi?

- a) Ulkomailla
- b) Kotona tai sukulaisilla
- c) En missään, boikotoin joulua

4. Parasta joulussa?

- a) Loma ja lahjat

- b) Kaikki

- c) Että se on ohi

5. Mitä toivot joululahjaksi?

- a) iPhone
- b) Että joulukuun aika olisi joka päivä
- c) Että joulua ei olisi

TULOKSET:

Eniten a-vastauksia: Tavallinen joulufiilistelijä. Joulukuun aika on sinulle mukava valopilkku pimeän talven keskelle. Tykkäät saada lahjoja ja nauttia joulun tunnelmasta.

Eniten b-vastauksia: Täysiaikainen tonttu. Rakastat kaikkea joulukuun liittyvää ja aloitat joulukuun valmistautumisen jo pari viikkoa edellisen jälkeen.

Eniten c-vastauksia: Jouluhengen pilaaaja. Joulukuun aika on sinulle vain yksi päivä vuodessa. Säästä muut saarnaltasi joulukuun kaupallisuudesta ja ota äkkilähtö Aruballe.

Jouluiset muffinit

Miia Laine

Nämä joululta maistuvat, helpot muffinit sopivat pikkujoulun juhlintaan. Joulun jälkeen leivonnaisiin voi käyttää juhlinnasta ylijääneet piparit, mantelit ja konvehdit. Perusmuffinit tuunataan juhlaviksi kuppikauiksi kermavaahtokuorrutuksella, piparkakkujen paloilla ja rouhituilla pähkinöillä.

Tarvitset:

- 3 kananmunaa
- 2,5 dl sokeria
- 0,5 dl juoksevaa margariinia
- 1,5 dl kermaa
- 1,5 dl glögijuomaa
- 6 dl vehnäjauhoja
- 3 tl leivinjauhetta
- 1 dl rusinoita
- 2-3dl pähkinä- ja mantelirouheita, piparimuruja, suklaapaloja tms.

1. Vatkaa munat ja sokeri vaahdoksi.
2. Sekoita joukkoon margariini, kerma ja glögi.
3. Sekoita toisessa astiassa jauhot, leivinjauhe, rusinat, pähkinät, piparimurut ja muut mausteet.
4. Sekoita jauhoseos munavaahtoon.
5. Annostele taikina vuokiin ja paista 225 asteessa noin. 15 minuuttia.

Kuva 3: ³

³<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/jouluiset-muffinit/joulumuffini/>

Top 7: Ihanat joululahjat

Teksti: Annu Pelkonen ja Anu Rantama

Kuva: Annu Pelkonen

Näin joulun lähestyessä tulee aika hankkia lahjat. Onnistunut lahja on kiva sekä lahjan vastaanottajalle että antajalle. Säästääksemme teidät mahdolliselta stressiltä, kokosimme listan lahjaideoista.

1. Elektroniikkaa
2. Hajuvedet, tuoksut tai muut vartalo-tuotteet
3. Matkat
4. Lahjakortit
5. Kirjat
6. Urheiluun liittyvät lahjat
7. Leffaliput

Toisaalta, jos haluaa sävyyttää ja hankkia hieman erikoisemman lahjan, suosittelemme näitä:

Kuva 4: ⁴

1. Lidlin tarjouslehti Superlauantaille tai etukuponki Citymarketin Mammutti-markkinoille, mahtavia tarjouksia, joilla säästää paljon.
2. Nokia 3310, tästä puhelimesta löytyy matopeli ja kaikki muut mukavuudet. Lisäksi puhelin on erittäin kestävä.
3. iPadin tyhjä laatikko, kuka haluaa itse laitteen, kun voi saada pelkän laatikon.

⁴<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/top-7-ihanaat-joululahjat/jouluhiivatti/>

Runoja

Edeltävän jakson äidinkielen kymmenes kurssi käsitteli luovaa kirjoittamista, jonka tuoksia on nostettu äidinkielenopettajan **Au-**

likki Naaranlahden valintojen perusteella Non Solumin erityiseen luovan kirjoittamisen liitteeseen.

Korjaathan kaiken särkyneen?

Korjaathan kaiken särkyneen
tytön, täysin romahtaneen
katso, kyynel kimmeltää
vihdoin vierähtää, kauas pois
Suru silti jää, ei poistu
mihinkään mieli ei mene
allapäin, ainiaan pysyy
Korjaathan kaiken särkyneen
unelmat, rakkauden rievun
hiljaa, häivytä kipuni
sulje syliisi, hellästi

ota vain minut, jätä muut
varjo laskeutuu ylleni
löydä minut pian, palellun
ota suojaan siipies, kulta
Korjaathan kaiken särkyneen
täytä tila rikkinäinen
rakasta, riidalta suojaa
suojaa sanalta pahalta
Siten sinua rakastan
nyt, aina ja ikuisesti.
Siiri Jääskeläinen 12B

Huokaus

Illalla istuin ikkunalla
katsoin kirpeää kuuta
sanot

ikävöin ihmistä
jota ei ole ollut
Ilona Nurmi

Kerrostalo

Nyytti tahtoi oman paatin
sillä se seilaisi kuralammikossa
Näkinkenkä ei kelvannut
se oli vanha ja kämäinen

Hissin huminaa
neito laittaa puuterikakkua
Posket ovat appelsiinimehua

joissa on hedelmälihaa
Kynsilaukkaa ovenkahvassa
kyökissä kiikkuu kääkkä
Pihalla kirkuu kuriton
puutarhakeinu

Ilona Nurmi

Jouluteksti?

Ahavoitunut naperkulliainen

Lepittää bostaa flongalla

Douppii

Melekutin geleksit

Stobe bostaa

Aleksi Rapo

Lokakuu

Lokakuu kuin märkä koira,

molemmat haisee.

Vesisade maistuu eteiseen asti.

Isä lähti jo, kengänpohjassaan purukumia.

Meidän Rekku ei haise märkänä,

se lemuu.

Kylppärin seinässä kosteusvaurio.

Syksy vie linnutkin mennessään.

Rekku ei halua kylpyyn,

onkohan se kissa.

Pelkääkö se vettä?

Rekku, ei tippa tapa eikä ämpäriin huku.

Emmi Laukkanen 12C

Miksi?

Miksi isi nukkuu?

Miksi dinosauruksia ei enää ole?

Miksi minun pitää laittaa kypärämyssy?

Miksi minun täytyy mennä nyt nukkumaan?

Miksi perunoissa on kuoret?

Miksi äiti ei tiedä kaikkea?

Miksi veli itkee?

Miksi minä en saa koiraa?

Miksi minulla on vihreät silmät?

Miksi olen eri kokoinen kuin te?

Miksi minä en tiedä mikä minusta tulee isona? Miksi minä en tiedä mitään?

Minä olen syntynyt, kasvanut ja elänyt.

Minä olen elänyt koko elämäni, sen jokaisen päivän.

Miksi minä en silti muista jokaista kasvukipua?

Miksi minä en silti muista jokaista päivää?

Emmi Laukkanen 12C

Runo 1

Astun hiljaa huoneeseen
hetken aikaa hiljaiseen.
Vain ikkunalta valoa kuusta
valaisee joulun puuta.
Hennot valotuikut oksillaan
syttyvät pian palamaan,

mutta vielä pienen hetken
hiljaisuuteen teen retken.
Pyydän joulun ajan rauhaa,
hieman joulun taikaa.

Jemina Honkanen

Runo 2

Toivon sulle oikein hyvää joulua,
aikaa rentoa ilman huolia.
Loman aikaa todella hyvää
murheet kaikki nyt syrjään sysää.
Muista hetki myös ystäviä

ja kaikkia perheen jäseniä.
Joulun aikaa hyvin rauhaisaa
saan sulle jälleen toivottaa.
Jemina Honkanen

Runo 3

Joulupäivän aattona
olen jälleen rauhassa.
Lahjat paketoituna
odottaa avaamista.
Riehumisen lakattua

ja kortit luettuna.
Kääreet katoaa,
huulet hymyn saa.
Jemina Honkanen

Runo 4

Punainen virtaa nauhana asfaltille,
langan viimeinen säie on katkennut.
Huumaava tuoksu saavuttaa minut,
tulen luoksesi läpi synkän metsän.
Punainen on tahrinut sinut,

tahdon sinut siitä huolimatta.
Siipieni iskut hidastuvat, lakkaavat.
Olet vihdoin minun.
Niina Pekkarinen

Novelleja

Edeltävän jakson äidinkielen kymmenes kurssi käsitteli luovaa kirjoittamista, jonka tuoksia on nostettu äidinkielenopettajan **Au-**

likki Naaranlahden valintojen perusteella Non Solumin erityiseen luovan kirjoittamisen liitteeseen.

Vihainen kuningas

Aino Pohjola 11E

Kuka minua on käskemään, mitä voin tehdä? Kenellä on oikeus asettua minua vastaan? Loppujenlopuksi jokaisella. Tulkooot maanviljelijät multaisine sormineen tai kreivit silkit liehuen sanomaan sanottavansa. Virhe se on heidän kannaltaan, mutta miksi välittäisin – itsehän he ovat kohtalonsa valinneet. Hirteen tai tyrmään. Kaikista röyhkeimpien päät pääsevät koristamaan porttejani. Kyllä minä tiedän parhaiten, miten kuningaskuntaani hoidetaan. Ei suudelmin ja kukkasin, vaan miekoin ja armeijoin. Lempeys ei kuulu kuninkaalle. Lempeys on heikkous. Minua edeltänyt kuningas, tuo houkka setäni, oli malliesimerkki siitä. Runoileva laupeuden perikuvajakoi omaisuudestaan köyhille, yritti pelastaa jokaisen paskaisen äpärän minkä vain käsiinsä sai. Valtaistuinsalin sijasta hän viihtyi paremmin orpokodeissa jakamassa leivänpaloja sairaille penikoille. Uutinen siitä, että tämä oli murhattu toisinajattelijoiden toimesta, ei tullut kenellekään yllätyksenä. Monet itse asiassa ihmettelivät, että karitsa oli kestänyt susien keskellä niinkin kauaa.

Nämä toisinajattelijat, minun isäni ritarikunta, piti huolen, että minut kruunattiin välittömästi uudeksi hallitsijaksi. Pulskat neuvonantajat pölyisissä kaavuissaan yrittivät vedota siihen, että olen liian nuori ja kokematon. Heistä tulikin kruunajaisteni kohokohta. Mikä olisikaan kansalle parempaa viihdettä, kuin katsoa leijonakaksikon tanssia kauhus-ta itsensä kasteleiden professorien ympärillä. Puukilvet ja tikarit olivat yhtä hyödyllisiä kuin lapio keittoa syödessä. Kilvet menivät palasiksi vahvojen leukojen välissä, ja luultavasti tallirengin poikakin oli tehokkaampi ti-

karin kanssa kuin nämä oppineet.

Ensitöikseni kuninkaana aloin kasvattaa omaa ritarikuntaani. Valitettavasti jo edesmennyt isäni oli neuvonut minua jo pienestä pitäen – miekka tottelee sitä miestä, joka sille maksaa. Isäni miehet liittyivät joukkoihini, Hopeakaartiini. Palkka oli erinomainen, tuskin kukaan sotilas koko kahdeksassa valtakunnassa tienasi niin hyvin kuin he. Sana kiiri nopeasti koko kuningaskuntani halki, aina jopa meren halki kaukaisiin maihin. Kymmenet, jopa sadat aikani voimakkaimmat, ovelimmat ja julmimmat miehet vaelsivat linnaani – polvistuivat eteeni ja vastaanottivat paikkansa Hopeakaartissa. En mene minnekään ilman heidän suojaansa, he ovat vannoneet verivalan siitä, että he suojelevat minua henkensä uhalla.

Ja pitäähän kuninkaalla olla korea kuningatar. Setäni vaimo, siitä harakasta ei nyt olisi saanut kunniallisen edes miekalla. Perinteet jäisivät siis sikseen, entisen kuninkaan vaimo olisi suotava uudelleennaittaa uudelle kuninkaalle, mutta minä en sitä kaakkia ota omakseni. Mädäntykööt nunnaluostaris-sa. Minähän nain kenet ja ketä haluan. Läheisestä kaupungista saapunut kuvankaunis debytantti varasti sydämeni räiskyvällä sydämellään ja terävällä älyllään. Häät olivat täysin turhat, jos minä päätän että se nainen on minun, niin miten helvetissä minä muka tarvitsen jonkun papin sanan päälle vahvistamaan sen. No, häitteni kunniaksi järjestettiin mahtava turnaus. Siinä ne miehet todellakin erotellaan pojista, huijarit tositaisteloista. On varmaan sanomattakin selvää että voittaja olin minä. Sinä iltana sain katsoa kun syöpäläiset taistelivat areenalla toisiaan vas-

taan, oma uusi juhlaperinteeni. Kymmenen valitsemaani kapista kadun miestä laitetaan areenalle aseenaan vain oma keho – palkintona täysi ateria. Taistelutantere peittyi punaiseen elämännesteeseen kun silmiä kaivettiin

pois päästä, ruumiinosia repeili irti ja luita meni palasiksi. Itse kyllästyin kun jäljellä kentällä oli enää kolme voimakkainta ja annoin käskyn ampua heidät kaikki. Oma vikansa, että olivat liian hitaita.

Hissi

Ilona Nurmi

Kutsun sitä pakopaikaksi. Voisi se olla kerhokin, tärkeät ihmiset parantamassa maailmaa. Istunnot joka maanantai seitsemän. Kesto yksi minuutti. Taas yksi maanantaiaamu takana, tiedät kyllä millainen. Kahvitahrat puserollani astun kirkuvanpunaiseen hissiin, jossa soi Beethovenin konsertto numero kolme. Olen harkinnut tuovani tänne tuoleja rinkiin, mutta se olisi ehkä vähän liikaa.

Ovien juuri sulkeutuessa sisään livahtaa jakkupukuinen, siro nainen. Hame on kokoa liian suuri ja kampaajakäynti voisi tehdä poikaa. Kuvailisin häntä kuitenkin viehättäväksi. Ovet sulkeutuvat ja voimme aloittaa. Hänen kollegansa ei kestä vaikutusvaltaisia naisia ja se yksi idiootti ei edes vaivautunut soittamaan.

Kakkoskerros. Ovet avautuvat jopa draamattisen hitaasti ja siinä hän jo seisoo. Mies ja viikset, kädessään banaani. Viime viikolla se oli omena. Hän nyökkää salaliittolaismaisesti, muttei ehkä kuitenkaan. Nuo viikset saavat mielikuvitukseni laukkaamaan. Hänen vaimonsa liittyi eilen facebookiin. Onko twitter joku tv-ohjelma?

Hissi pysähtyy jälleen. Karisma ja partavesi täyttävät hissin. Me muut peräännyimme, kun itsevarmuus astelee sisään. Veikkaan, että viehättävä ykköskerros tuntee vetoa kolmoskerrokseen. Kolmoskerroksella on uusi auto. Hän on saanut työtärjouksen ulkomailta. Hänen sihteerinsä on raskaana. Elätukseen pitäisi varmaan osallistua jotenkin. Onneksi on rahaa millä mällätä. Nyökytellemme ymmärtäväisesti.

Hissi huristaa kohti viimeistä kerrosta. Viehettävä sukii hiuksiaan, viiksimies haukkaa banaanista palan. Hyviä hiilareita. Kolmoskerros klikkailee tärkeänä älypuhelintaan. Minulla on roska silmässä. Hirveä kiire hoitamaan kiireellisiä työasioita. Vastuullista elämää.

Hissi kilahtaa.

“Olet kerroksessa neljä,” se sanoo. Valkoisessa käytävässä meidät vastaanottaa ystävällisen näköinen nainen.

“Siinähan te olette. Nyt on ulkoilut ulkoiltu, saatan teidät nyt lepäämään”, hän sanoo ja ohjaa meidät yksitellen huoneisiimme. Kaa-dun sängylleni ja kuuntelen, kun ovi lukitaan.

Surullinen koomikko

Tomi Nissinen

Olipa kerran koomikko, kaikkien mielestä hauska mies, joka levitti iloa kaikkialle ympärilleen. Hän esiintyi maan hienoimmilla teattereilla ja lavoilla, oli rikas, suosittu ja kansan ylistämä. Koomikolla oli vain yksi pulma: Hän oli itse surullinen. Hän oli pienenä aina nauttinut, kun sai ihmiset hymyilemään, kikattamaan, hörisemään ja nauramaan niin että vatsalihakset tuntuivat repeilevän. Koomikko ei koskaan pystynyt ottamaan opintojaan vakavasti, joten hän jätti koulut kesken ja aloitti uransa kiertävänä esiintyjänä. Hän tuli pian kuuluisaksi kotikaupungissaan, ja palkattiin esiintymään kaikenlaisiin juhliin ja tilaisuuksiin. Koomikko oli todella tyytyväinen elämäänsä, kun sai aluksi esiintyä kymmenille, sitten sadoille ja lopulta tuhatpäisille kansanjoukoille, ja hän nauratti aina kaikkia.

Ajan kuluessa koomikolle kuitenkin tuli ongelma. Hän ei enää keksinyt uusia juttuja. Kun naurattamista alkoi tehdä enemmän ja enemmän elannokseen, eikä vain omaksi huviksi, niin koomikon luovuus kuoli. Hän piti joka ilta joka kaupungissa saman show'n, eivätkä hänen vitsinsä olleet enää hänestä yhtään hauskoja. Yleisö kyllä nauroi ja räkätti niin että konserttitalit ja areenat olivat ratke- ta liitoksistaan, mutta koomikko itse ei enää nauttinut esiintymisestä. Hän ikävystyi pahoin, ja kun ei keksinyt enää ainuttakaan uutta juttua, hän tuli hyvin surulliseksi. Keikko- ja oli varattu vielä vuoden loppuun, ja rahaa oli tulossa jälleen bussilasteittain, mutta koomikko ei osannut kuin surra. Eräänä päivänä hän sitten kertoi erään esityksen aikana yleisölle lopettavansa uransa, koska koomikkona olemisessa ei ole enää mitään hauskaa. Ylei-

sö nauroi tällekin, ja koomikko käveli lavalta silmiään pyyhkien. Kukaan ei ottanut vakavasti mitään mitä hän sanoi, kun hän oli niin pitkään vain kertonut vitsejä ja hauskuuttanut.

Lopetettuaan koomikko ei tiennyt mitä tehdä. Hänellä ei ollut pätevyyttä mihinkään "oikeaan" ammattiin, eikä hän tiennyt yhtään alaa jolle haluaisi lähteä opiskelemaan. Hän makoili ylellisessä kodissaan design-huonekalujen ja uusimman elektroniikan ympäröimänä, eikä hänellä ollut vielä pitkään aikaan tiedossa taloudellista ahdinkoa, mutta koomikko ei halunnut vain jäädä kotiin ja olla tekemättä elämällään mitään. Hän kaipasi tekemistä, ja hän kaipasi sitä tunnetta, jonka aikoinaan sai kun ihmiset nauroivat hänen jutuilleen. Hän mietti ja mietti, kunnes eräänä päivänä puhelin soi. Koomikko vastasi, ja soittaja esittäytyi Helsingin lasten- klinikan syöpäosastolla työskenteleväksi hoitajaksi. Hoitaja kertoi koomikolle, että monet lapset osastolla olivat hänen suuria fanejaan, ja he olivat olleet hyvin surullisia kuullessaan hänen lopettavan. Sen takia hoitaja tiedusteli, voisiko koomikko tehdä vielä yhden show'n lasten syöpäosastolla, näiden pienten ihmisten hyväksi. Koomikko liikuttui pyynnöstä kovasti, ja lupasi tulla esiintymään, vieläpä täysin ilman korvausta.

Kun koomikko sitten alkoi suunnitella esitystä, oli kuin valo olisi syttynyt hänen pänsään. Ajatus alkoi virrata, ja vanhojen juttujen lisäksi syntyi paljon uutta, hykerryttävää materiaalia. Koomikko nauroi itsekin monet kerrat oivalluksilleen. Kun hän sitten saapui osastolle, ja näki kymmenien, heiveröisten mutta hymyilevien ja äärimmäisen innos-

tuneiden lasten kokoontuneen häntä kuulemaan, hänen oli vaikea pidättää kyyneleitä. Hän kuitenkin aloitti show'n, heitti läppää säästä, tästä ja tuosta, soitti pari koomista kipaletta, ja kertoi miksi mummot kävelivät tien yli. Lapset kikattivat ja höröttivät, ne jotka istuivat, eivät pysyneet tuoleissaan, ja lattialla ei meinannut riittää tila kaikille siellä pyöriville. Hoitajatkin nauroivat mukana, ja yksi sanoi, ettei töissä ole koskaan ollut näin hauskaa.

Kaikkein hauskinda oli kuitenkin koomikolla itsellään. Kun hän näki miten hänen juttunsa vaikuttivat lapsiin, joiden elämä muuten on rankkaa ja kenties liian pian päättyvää, hän tuli suunnattoman onnelliseksi. Hän oli aina

aiemmin ajatellut, että elämässä tärkeintä on terveys, mutta nyt kun hän näki niin valtaavan ilon näiden sairaiden lasten kasvoilla, hän päätyi siihen, että elämässä tärkeintä onkin onnellisuus. Esityksen jälkeen koomikko kiitti yleisöä ja hoitajia, ja tiesi tismalleen mitä halua alkaa tekemään. Hän alkoi teatterien ja konserttisalien sijaan kiertää maan lastensairaaloja ja psykiatrisia osastoja, vanhainkoteja ja vakavasti sairaiden hoitopaikkoja. Koska hän oli aiemmilla kiertueillaan rikastunut aika merkittävästi, ei hän suostunut ottamaan esi-tyksistään suuria korvauksia. Koomikko esiintyi tästedes vain esiintymisen riemusta, ihmisille jotka erityisesti kaipaavat iloa elämäänsä, eikä ollut enää ollenkaan surullinen.

Rajalla

Siiri Jääskeläinen

Kyyhötän hiljaa käytävän päässä, kaukana iljettävästä huoneestani. Tuijotan käsiäni. Ne näyttävät synkiltä, vaikka ovatkin verenpunaiset. Koko maailma tuntuu pimeämmältä kuin koskaan ennen. Pitkän valkoisen käytävän päästä kuuluu askelia, mutta kukaan ei löytäisi minua, vaikka löytäminen vaatisikin vain jälkieni seuraamista. Kukaan ei ehtisi löytää minua ennen kuin maailmani kaatuu ja varjot, synkät tunteet, valtaavat kaiken alleen. Näenköhän Jumalan?

Juoksin paljain jaloin nurmikolla keltainen kesäleninki päälläni. Tuuli tarttui hiuksiini ja tunsin olevani vapaa. Nurmikkoa ja korkeaa heinää oli silmäkantamattomiin, olin onneni kukkuloilla. Juoksin rantaan ja huljuttelin varpaitani rantavedessä. Se tuntui hyvälle, vesi oli mukavan vilpoisaa auringon pahtaessa olkapäitäni. Kukaan ei koskaan saisi hakea minua täältä pois, elämä on täydellistä. Laiturin nokasta avautui upein maisema koskaan. Aurinko paistoi metsän takaa, järvi lainehti hiljaa liplattaen ja kaislat suhisivat. Minun ei tarvinnut kuvitella itseäni yhtään sen parempaan paikkaan, sellaista ei olisi. Laskin jalkani laiturilta veteen ja annoin itselleni luvan alkaa maata laiturille levitetyllä viltillä. Tunsin itseni uneliaaksi, mutta samalla onnellisemmaksi kuin koskaan ennen. Suljin silmäni ja nuuhkin ilmaa. Ilmassa tuoksui kesäaurinko, viileä vesi ja laiturin vanhat puut.

Minuun sattuu tavalla, jolla en koskaan ennen ole surrut. Silmäni alkavat kimmeltää, heikkouteni ärsyttää minua. Vihdoin vesipisara tipahtaa silmistäni ja kastelee paitani. Katsahdan alas. Kukaan ei voisi näyttää kauniilta näissä ryysyissä. Ei edes Miss Univer-

sum, vaikka olen paljon häntäkin laihempi. Ei tällainen laatikkopaita näyttäisi kenenkään muotoja, oli sen sisällä kuka vain. Tällaisissa paidoissa ei vain kulkenut muut kuin minä ja sairaut vanhukset. Tai siltä se ainakin tuntui, en ollut koskaan nähnyt pitkillä valkoisilla käytävillä muita ikäisiäni. Ja jopa ne vanhukset näyttivät kauniimmilta kuin minä paidoissaan. Minä olen vain arvella oleva luku-kasa, en edes ihminen. Mihin olenkaan itseni ajanut?

Missään ei ole enää mitään järkeä. Kaikki sumenee, eivätkä edes käteni näytä enää selkeitä kyynelten seassa. Kaikki tuhraantuu, valotkin ovat vain suuria ympyröitä, joista puolet on harhaa. Kukaan ei kuitenkaan kuulisi minua, turha yrittää huutaa apua. Katumukseen ei auta enää. Seinään nojaten kapuan jaloilleni, kaikki tuntuu tulikuimalta kylmää kehoani vasten. Lämpö pakenee pois sisältäni, oloni on voimaton. Kehoni on liian väsynyt kantamaan minua enää. Vaatteeni ovat jo tahriintuneet. Pelastusta olisi liian myöhäistä anoa, elokuva pyörii jo silmissäni. Lapsuus. Nuoruus. Aikuisuus, jota en koskaan kokisi. Ahdistus ja paniikki alkavat vallata kehoani ja mieltäni. Tunnen lattian tulevan äkisti päälleni. Huudan. Tai taisin vain pihahda. Aavistin jonkun tunteneen, ettei minua pian enää ole. Käytävän päästä kuului jokuaskeleita.

Huomasin vedessä lumpeenkukan. Se oli kaunis. Kauempana oli joutsenpari. Aurinko laski joutsenien taa, pian niistä näkyi enää vain silhuetti auringon maalatessa järvenpintaa. Näky oli kaunein koskaan. Hiljaisuudessa nousin ylös ja vilkaisin vielä rantaa ja kaukaista horisonttia ennen kuin lähtisin takaisin loputtomalta tuntuville nurmikoille, kotiin.

Jumalan kasvot.

Metsä

Julia Pakarinen 11D

Kaikkialla ympärilläni näkyi syksyisen metsän väriloistoa. Sen jykevät ja syvään juurtuneet puut suojasivat sen asukkeja kylmältä ja pahalta maailmalta. Joka puolella näkyi erivärisiä lehtiä, joiden kirkas väri häikäisi silmiä. Siellä täällä näkyi pieniä merkkejä lenkkeilijöiden tuhotöistä: tupakantumppeja, karkkipapereita ja kaikennäköistä muuta roskaa. Silti se ei pilannut paikan kokonaiskuvaa, vaan katse kiinnittyi helposti harvinaisen selkeisiin polkuihin ja vehreisiin kasveihin.

Samoiltuani hetken aikaa pysähdyin järkyttyneenä paikoilleni tuijottaen mustaan pimeyteen. Edessäni oli syvä kuilu, joka kutsui sisimpäänsä upottavana ja synkkänä. Seuraava maaläntti oli monen monituisen metrin päässä, eikä minkäänlaista polkua ollut. Ei minkäänlaista keinoa päästä sen ylitse.

Olisin voinut kääntyä takaisin ja kiertää monen mutkan kautta kotiini, mutta se ei ollut luonteelleni ominaista. Suhteellisen vähäiset aivosoluni alkoivat oitis herätä horroksestaan miettiessäni ratkaisua. Valitettavasti paikalla ei ollut ketään muuta, jonka kanssa olisin voinut jakaa tämän aivoriihen, mutta se ei minua lannistanut: kuka tiesi, ehkä tässä voisi olla suuren seikkailun aineksia! Olinhan minä ollut nuorena tyttöinä partiossakin.

Hetken mietittyäni aloin penkoa taskujani, ja iästäni huolimatta hihkaisin lapsenomaisella riemulla tuntiessani vanhan retkipuukon taskussani. Kenties pystyisin veistämään sillä jotain. Aloin keräämään ohuita risuja aukion laitaan pieneksi kasaksi. Se oli erittäin pitkäpiimäistä ja vaativaa puuhaa, ja ennen pitkää käteni olivat aivan hapoilla. Päätin palkita it-

seäni pienellä tauolla ja palasin takaisin samaa reittiä, jota olin tullutkin. Iltapäivän auringonsäteet leikittelivät puiden oksilla lähettäen säteitä niiden läpi. Myös tuuli oli puolellani: ei ollut pelkoa siitä, että sen lempeät henkäykset voisivat kaataa tarkoin kokoamani kasan.

Kuin tilauksesta löysin puiden keskeltä pienen aukion, jonka keskellä nökötti sammunut nuotio. Sen vieressä oli pieni kasa käyttämättömiä halkoja, jotka tuntuivat melkein odottaneen, että joku käyttäisi niitä hyväkseen. Kannoin niitä oman haasteeni luokse ja aloin pieni syyllisyydentunne rinnassani vuolla niistä hieman paksumpia pötkelöitä hintelien oksieni seuraksi: Kai äitimaa minulle tämän kerran antaisi anteeksi?

Matemaattiset lahjani joutuivat kovalle koetukselle yrittäessäni mittailla, kuinka paljon puuta vastarannalle tarvittaisiin. Pikkuhiljaa kuitenkin tajusin, että edessäni olisi vielä suurempi ongelma: kuinka saisin pötkelöni kiinnittymään toisiinsa?

Käteni kaivautuivat taas vaistomaisesti taskuihini ratkaisua etsiskellen. Kun se ei tuottanut tulosta, nostin laukun olaltani ja kurkistin sen sisään. Hiuspinnit...hyödyllisiä kyllä, mutta tuskin kovin hyödynnettäviä tähän tilanteeseen. Kurkkupastilleja, nenäliinoja...mutta sitten löytyi jotain! Vaaleanpunainen purukumipaketti suorastaan loisti kirkkaana tummaa nahkaa vasten ja vaikutti lupaavalta vaihtoehdolta täyttämään tehtävän.

Pomppasin ylös ja menin keräämään paksumia ruohotukkoja ja leinikkejä tekeleeni sitomiseksi. Mutta kaikki ei vielääkään ollut täysin kohdallaan. Tarvitsin lisää puuta, mitä tahan-

sa materiaalia, jolla tämä apuväline saataisiin kuntoon. Samoilin metsässä oksia vuollen, kunnes kompastuin juurakkoon ja olin vähällä menettää tasapainoni. Tumman maan alta pilkisti jotain valkeaa, ja tartuin siihen lujasti. Se oli kuminauha, jonka joku innokas lenkkeilijä oli varmasti hajamielisyudessaan pudottanut. Minulle se oli piste iin päälle, asia joka kruunaisi työni.

Kuin nuori varsa laukkasin takaisin työpisteeleni ja jatkoin puurtamista. Kiinnitin puunkosia toisiinsa purukumin palasilla ja nidoin niitä yhteen liljoilla ja kuminauhalla. Päivä vaihtui pian iltaa kohti, mutta en edes huomannut sitä tohinaltani. Tällaista kiintopistettä, päämäärää, minulla ei ollut pitkään aikaan ollut, ja se sai minut tuntemaan kuin uudesti syntyneeksi. Vaikka käsiäni särki, ja ne valittivat kivusta, en luovuttanut. En edes levännyt.

Aamun sarastaessa olin täysin hereillä ja katselin ylpeänä urakkani tulosta. Pitkä ja paksu keihäs, joka kiidättäisi minut tuon rotkon yli. Nousin ylös, arvioin matkan, ponkaisin kepin avulla ylöspäin...

Huusin ääneen riemusta tuntiessani kehoni nytkähtävän irti painovoiman rajasta. Tältä siitä lentäjästä – mikä hänen nimensä sitten olikaan...ai niin, Juri Gagarin! – Juri Gagarinista oli varmasti tuntunut hänen lentäessään avaruuteen ensimmäistä kertaa. Tuntui kuin olisin lentänyt ajassa taaksepäin, halki

menneiden vuosisatojen, jolloin tekniset laitteet olivat vain absurdi toive ja kypäräpäiset sankarit olivat taistelleet maailmamme pelastumisen puolesta. Linnut lentelivät takaperin kuljettaen minua maailmojen välissä ja aurinko tuntui paistavan sinisenä hohtena pilvien läpi. Metsä vastaanotti minut osaksi itseään ja puun oksat tuntuivat taputtavan suoritukselleni. Minulle ei voisi käydä pahasti ja pystyin luottamaan siihen täydellisesti koko vanhalla sydämelläni: tuhannet näkymättömät teräsvaijerit pitivät minua paikallaan lentäessäni, ja niin hauraalta vaikuttanut tekeleeni oli palvellut tarkoitustaan täydellisesti. Tällä kertomuksella voisin lyödä luun kurkuun niille sairaalan nuorille opiskelijoille, jotka olivat ennustaneet minulle lyhyttä elin aikaa ja sairaalapusakoita. Ei ollut huolia eikä murheita, vain metsä, minä itse ja kirkkaita, selkeitä värejä. Kristallinkirkasta ja purskahlevaa elämää.

Kuva 5: ⁵

⁵<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/paakirjoitus-2/joulu-tammikuu-006/>

Klassikan yrityspäivän haastattelut

Siirry seuraavalle sivulle.

Kuva 6: ⁶

⁶http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/klassikan-yrityspaivan-haastattelut/img_2042m/

Pirjo Tuovisen haastattelu

Charlotta Elo

1. **Nimi?**

– Pirjo Tuovinen

2. **Yritys?**

– Pohjois-Savon Osuuspankki

3. **Mikä on yhteytesi Klassikkaan?**

– En ole opiskellut täällä itse, mutta useat muut työntekijät ovat.

4. **Mitä lukion tietoja ja taitoja olet tarvinnut yrittäjyydessä/ammattis-
sasi?**

– Kaikki aineet ovat olleet tärkeitä, kie-

let, matikka, kaikki.

5. **Mikä yrittäjyydessä/ammattis-
si on palkitsevinta? Entä raskainta?**

– Palkitsevinta on päästä tutustu-
maan yrittäjien liiketoimintaan. Ras-
kainta asiaa en osaa sanoa.

6. **Millaisia terveisiä haluat lähettää
Klassikan väelle?**

– Mukava ja hyvä päivä, kiitos kutsus-
ta! Toivottavasti jatkossa tulee saman-
laisia. Myöskin aamunavaus oli erittäin
hyvä.

Katja Salinnon haastattelu

Viivi Heikura 12A

Vierailijana siis **Katja Salinto**, joka kertoi klassikkalaisille kauppatieteiden opiskelusta.

Katja on entinen klassikkalainen, opiskeli koulussamme siis vuosina 2003-2006. Klassikkalaisuus merkitsee hänelle paljon, etenkin se, miten vahva yhteisöllisyys koulussamme oli Katjan aikaan ja on edelleenkin. Muun muassa juuri Klassikkapäivät ym. teemapäivät kohottivat yhteisöllisyyttä ja toivat esille Klassikan ”omaa juttua”.

Katja oli opiskeluaikoinaan paljon koulussa; hän opiskeli melko rutkasti ja oli hyvin tunnollinen lukiolainen. Pitkä matematiikan opiskelu esimerkiksi kertoo jo sen, että hommaa on ollut paljon. Hän ei kuitenkaan ollut koulun toiminnassa mukana, kuten oppilaskunnan hallituksessa tai muussa vastaavassa.

Opiskeluaajoista Katjalle on erityisesti jäänyt mieleen juurikin klassikkalaisuus ja fiilis siitä: esim. portailla istuminen, joka on edelleenkin koulussamme suosiossa. Ystävät, jotka ovat säilyneet nykypäiväänkin asti, ja opettajat, niin hyvässä kun pahassakin. Jotkut opettajat ovat jääneet erityisesti mieleen, muun muassa vieläkin Klassikassa opettava matikan opettaja Sakari Svärd.

Katjan Klassikassa oppimia tietoja ja taitoja ovat esimerkiksi kielitaito, jota hän on tarvinnut paljon. Myös tietynlainen mentaliteetti, esim. ajankäyttö siihen kuuluen, on jäänyt elämään. Aineet lukiossa Katjalla olivat aika tasavahvoja, hänellä ei ollut myöskään mitään erityisiä lempiaineita, vaan hän tykkäsi kaikista.

Katjan terveiset Klassikan väelle: ”Jatkakaa samaan klassikkalaiseen malliin!”

Katriina Lahden haastattelu

Meri Toivakka

1. Katriina Lahti, Huoltolitto ry /Kunnonpaikka

2. Olen Klassikan ensimmäisiä tyttöoppilaita.

a) Klassikkalaisuus merkitsee minulle kahta asiaa. Ensimmäinen asia liittyy siihen, että olimme tyttöjä poikien kulttuurissa. Pojat olivat tuoneet kouluun Viipurin kulttuurin ja siihen liittyvät tempaukset. Poikien kanssa toimeen tuleminen oli hyvin suoraa, eikä tytön auttanut yhtään neiteillä, vaan oli pelattava samoilla säännöillä kuin pojatkin. Toinen klassikkalaisuuteen liittyvä tärkeä asia oli minulle pitkä latina. Vaikka latinaa kielenä ei ole tarvinnut kuin anatomiassa, on se opettanut kokonaisuuksien hallinnan. Kuten latinaa luettaessa, on elämässäkin nähtävä asiat ensin kokonaisuutena ja sitten vasta ruvetta-va pilkkomaan asioita osiin.

b) Olin osallistuva klassikkalainen, muuten ei silloin pärjännyt. Sopeuduin hyvin Klassikan kulttuuriin.

c) Opiskellessani Klassikassa oli rehtorina Tauno Räisänen, ja kaikki ketkä tietävät hänet, tietävät millaista oli opiskella Tauno Räisäsen ollessa rehtorina. Tietysti myös poikien tempot ovat jääneet mieleen.

3. Moniakin taitoja, kuten ryhmässä toimimista, rohkeutta yrittää, uteliaisuutta ja periksiantamattomuutta.

4. Yrittämisessä palkitsevinta on onnistuminen, kun löytää haasteeseen ratkaisun. Eritäin palkitsevaa on myös omien työntekijöiden ja oman ryhmän onnistumisen näkeminen. Raskainta on vastuu työntekijöistä ja taistelu heidän puolestaan.

5. Näin koulunne seinällä latinankielisen lauseen "Carpe diem", "tartu hetkeen", ja sen haluaisin sanoa Klassikkalaisille. Pitää olla rohkea ja tarttua mahdollisuuksiin, eikä pelätä epäonnistumista. Epäonnistuminen on vain koulutusta. Itselle ei pitäisi luoda häkkiä, sillä ihminen on ainut eläin joka rakentaa itselleen häkin.

Oskari Uotisen haastattelu

Ainomaija Tiainen

Intosome Oy on yhteisöllisen bisneskehityksen asiantuntijayritys. Yrityksessä jalkauteaan digitaalisavusteisia työskentelytapoja eri organisaatioihin. Näillä keinoilla kuten (esim. blogit & facebook) pyritään tehostamaan yrityksen toimintaa.

Oskari Uotinen kävi Iisalmen lukion ja sen jälkeen yliopiston Kuopiossa Itä- Suomen yli-

opistossa. Hän kokee peruskouluaineiden kuten matematiikan, äidinkielen ja yhteiskuntaopin hyödyttäneen häntä eniten. Parasta yrittäjyydessä on hänen mielestään se että kun oikein panostaa ja yrittää ja sitten onnistuu. Se tuntuu hyvälle antaa intoa jatkaa. Raskainta on taas se että yritys ja yrittäjyys kulkee aina mukana. Hän haluaa sanoa, että olipa yrittäjä tai ei niin tavoitteita tulee olla. Ilman tavoitteita on vasta puolimatassa.

Jukka Sormusen haastattelu

Nico Kuusela

Kuka? – Jukka Sormunen

Yritys? – Opetusteknologia yritys nimeltä iClass Finland Education Network Oy

Mikä on Klassikkalaisuus sinulle merkitsee? -Klassikasta ovat monet ideat lähteneet ja jalkautuneet yritystoiminnaksi ja liiketoiminnaksi. Olen ollut 10 vuotta Klassikassa ja Klassikkalaisuus on minulle henkeen ja vereen. Klassikasta sai lähtönsä myös tämä yritystoiminta. Yrittäjyyspäivät ovat näitä yritystoiminnan helmiä, joissa pyritään tuomaan esille yrittäjyystoimintaa ja klassikan henkeä.

Mikä jäi mieleen klassikassa olostasi? -Parhaiten jäi mieleen reipas henkisyys, on vivahdus urheilua ja on klassista perinnettä ja nämä tekevät koulusta äärimmäisen mukavan, on mukava tehdä töitä ja opettajien työmotivaatio on todella hyvä.

Mitä klassikassa oppimiasi tietoja ja taitoja olet tarvinnut yrittäjänä? -Kun lähtee myymään tekniikkaa ja jos sitä myy oppilaitoksille pitää tietää koulumaailmasta ja pitää pystyä puhumaan pedagogisesti, ei teknisesti, ja on helpompi keskustella seuraavan rehtorin tai sivistystoiminnanjohtajan kanssa joille pyrkii myymään tuotetta.

Mikä yrittäjyydessä on palkitsevinta? – Onnistuminen. Jokainen päivä on aina uusi päivä, ei ole tavallista arkirutiinia, ei normaalia

klo 8-16 työpäivää. Jokainen päivä on haasteellinen ja saa olla oman itsensä herra.

Mikä yrittäjyydessä on raskainta? – Pahimmillaan pitkä työpäivä ja pahimmillaan 6 päiväinen työviikko ja 2500 kilometriä autolla ajoa.

Millaisia terveisiä haluat lähettää klassikan väelle? -Terveisiä kaikille, että pitää olla oma visio, jota kohti mennään, on se sitten mikä tahansa, ei kannata katsoa mitä muut ihmiset miettivät vaan lähteä oman ajatuksen perään.

Kuva 7: ⁷

⁷<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/jukka-sormusen-haastattelu/jukka-sormunen/>

Anja Lappin haastattelu

Anssi Korhonen

1. **Mikä on yhteytesi klassikkaan?**

Poikani on täällä abina.

2. **Mitä oppimiasi tietoja ja taitoja olet tarvinnut yrittäjänä?**

Lukiosta olen oppinut kielitaitoa, matematiikkaa ja psykologiaa. Myöskin ammattiopinnoista tiettenkin olen oppinut paljon. Jos ei olisi oppia ja teoriaa taustalla, ammattitaito ei säilyisi.

3. **Mikä yrittäjyydessä on palkitsevinta? Entä raskainta?**

Palkitsevinta on oma aika, omien ideoiden toteuttaminen ja ns. oma vapaus. Ilman muuta kolikolla on myös se toinen puoli eli vaikka kuinka taaksepäin katselisi niin ei ole ketään johon tukeutua. Jos mennään metsään niin sitten mennään ja eturintamassa yrittäjä itse.

4. **Millaisia terveisiä haluat lähettää Klassikan väelle?**

Täällä on mahtavaa, vanhempana on ollut kiva olla. Mennessäni pitämään

vierasluentoa lähestulkoon aina alussa menee puoli tuntia laitteiden säätelyyn mutta Klassikassa on aina tiptop-kunnossa tykit ja koneet, ja se on hieno asia. Pidän erityisesti tästä kunnianhimoisesta fiiliksestä, täällä tavoitellaan ja mennään eteenpäin. Samalla kuitenkin kannustan mahdollisimman paljon höhöilyyn ja luovaan toimintaan. Pitäisi myös välillä osata elää ilman jatkuvaa kiirettä.

Kuva 8:⁸

⁸http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/anja-lappin-haastattelu/dsc_1335/

Johanna Haapakorvan haastattelu

Mia Strengell

1. **Johanna Haapakorva**, Taloudellinen tiedotustoimisto TAT
2. Oman työnsä puolesta ollut yhteistyössä Kuopion lukioiden kanssa, myös Klassikan.
3. Johanna ei ole yrittäjä, joten Johanna kertoo mitä taitoja on työelämässä tarvinnut.

-Koulutus on antanut hyvät valmiudet eri asioihin. Tärkeimmät taidot on saatu harrastuksista. Näitä taitoja ovat vuorovaikutus- ja yhteistyötaidot, sekä kyky johtaa itseään.

4. Johanna ei ole yrittäjä.
5. Miettikää mitä haluatte tulevaisuudessa tehdä ja kehittää niitä taitoja. Olkaa omia itsejänne ja menkää rohkeasti eteenpäin!

Niina Pekkarisen haastattelu

Niina Pekkarinen

1. Pasi Lönn, kirjailija
2. Poika opiskelee Klassikassa.
3. Luovuus, itseluottamus, rohkeus
4. Palkitsevinta on työn valmiiksi saami-

nen ja lukijapalaute. Raskainta on epävarmuus.

5. Opiskelu ei saa olla ryppyotsaista ja jokaisen tulee löytää omat vahvuutensa ja ammatti, jossa pystyy vahvuuksiaan hyödyntämään.

Vesa Toivasen haastattelu

Juuso Jonninen

1. **Mikä on nimesi ja yritykseksi?**

Vesa Toivanen

Yritykseni on Media-Vesa Ky

2. **Mikä on yhteytesi Klassikkaan?**

Kävin Klassikkaa oppikoulun ensimmäiseltä lukion loppuun, siis 8 vuotta.

3. **Mitä klassikkalaisuus sinulle merkitsee?**

Se merkitsee minulle laajaa yleissivistystä, jonka huomaa varsinkin myöhemmin elämässä.

4. **Millainen klassikkalainen olit opiskeluaikanasasi?**

Koulumenestykseni oli hyvä, vaikka sain rehtorilta varoituksen hänen nimensä väärinkäytöstä. Vedin luokkakaverini Ari "Letso" Lehtorannan kanssa valokuvakerhoa KlassFotoa. Saimme vahtimestarilta tyttöjen vessan vanhan terveyssideautomaatin, jonka kiinnitimme naulakkoon. Laitoimme telineeseen yllätyskuvia pimiömmme koevedoksista (tuli joko onnistunut kuva tai epäonnistunut) ostettavaksi 20 pennillä. Välitunnissa saimme kerättyä neljä (4) markkaa (mk). Yleisesti teimme luovaa jäynää. Keräsimme rahaa kaa-kaon myymisellä liikuntasalin koritsukkiin ja myös sähkömailoihin. Avustimme näin omalta osaltamme kaupungin koulutoimea. Nyt taitaisi olla paikka useammalle Letsolle ja Vesalle.

5. **Mitä kouluajoiltasi on jäänyt mieleen?**

Koulussa opittua testattiin käytännössä. Nykyisin kansainvälisesti arvostet-

tuna virustutkijana vaikuttava Olli Vapalahti keksi testata toimiiko tunnila opetettu perustuslain kokoontumisvapaus. Niinpä kokoontuminen mielenosoitukseen Kuopion torille Puolan puolesta. Silloin puolalainen ihmisoi-keustaistelija Lech Walesa halusi luoda kommunismista riippumattoman ammattiyhdistysliikkeen. Walesa sai tempauksemme jälkeen Nobelin rauhanpalkinnon ja hänestä tuli Puolan presidentti.

6. **Mitä Klassikassa oppimiasi tietoja ja taitoja olet tarvinnut yrittäjänä?**

Hyvää suomen kielen taitoa, se on ammattini edellytys.

Matikkaa (olen pitkän matikan lyhyt osaaja)

ruotsia, pääsin stipendiaatiksi Etelä-Ruotsiin yliopisto aikaan

Sen ajan opettajat, tämän ajan opettajista en tiedä, opettivat monesti asioita käytännön vinkkelistä, esim. edelleen käytössä olevan suhteellisen vaalitavan laskenta kuvitteellisissa luokan sisäisissä vaaleissa paljasti oppikirjoissa hankalasti havaittavan systeemin. Ei mennyt ensilukemalta perille? Juuri tätä tarkoitin. Ymmärsimme asiat paremmin, kun opettajat sijoittivat ne käytäntöön.

7. **Mitä yrittäjyydessä on palkitsevinta? Entä haastavinta?**

Palkitsevinta on, että voit olla oma herrasi. Saat päättää menosi ja tulosi niin liikkumisen kuin kassankin kannalta. Rankinta itselleni on ollut oppia sanomaan "ei" – kaikkeen ei riitä yksinkertaisesti aikaa.

8. **Millaiset terveiset haluat lähettää Klassikan väelle?**

Oman yliopistoaikani tärkeimmän opin lausui professori Matti Koiranen: Muistakee pojat aina, että on helevetin paljon helepompaa pyytee anteeks, kun suaha lupa.

Kuva 9: ⁹

⁹http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/jukka-sormusen-haastattelu/img_2380/

Olli-Pekka Tennilän haastattelu

Ilona Nurmi

Mikä on yhteytesi Klassikkaan?

-Opiskelin Klassikassa. Kirjoitin vuonna 1999.

Mitä klassikkalaisuus sinulle merkitsee?

- Klassikkalaisuus merkitsee tietynlaista yhteisöä. Klassikan avulla osasin lähteä oikean suuntaan.

Mitä kouluajoista on jäänyt mieleen?

- Kouluajoista jäi mieleen kaikenlaista. Eri-tyisesti erilaiset piirit ja kulttuurit rinnakkain. Oli urheilijaa ja "klassista" opiskelijaa.

Mitä oppimiasi tietoja ja taitoja olet tarvinnut yrittäjänä?

- Omaehtoista ajattelua ja yleissivistystä, esimerkiksi filosofiaa.

Mikä yrittäjyydessä on palkitsevinta? Entä raskainta?

- Palkitsevinta on, jos pystyy liittämään sen merkitykselliseen talousajatteluun. Raskainta on, jos joutuu uhraamaan kaiken yrityksen logiikalle. Onneksi osuuskunnassa ei tätä ongelmaa.

Millaisia terveisiä haluat lähettää Klassikan väelle?

- Miettikää minkä takia teette työtä ja minkälaista maailmaa haluatte olla rakentamassa.

Kuva 10: ¹⁰

¹⁰http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/jukka-sormusen-haastattelu/998301_10201426455801101_750870546_n/

Aki Väänäsen haastattelu

Satu Riikonen, 12E

1. Nimi: Aki Väänänen

Yritys: Väänäsen auto

2. Entinen oppilas, kirjoitti vuonna 2005. Lukion jälkeen meni armeijaan ja opiskeli biokemiaa ja lääketiedettä.

a) erittäin hyviä ystäviä, paljon hyviä muistoja

b) urheilulukiolainen (lajina jääkiekko)

c) hyvä ruoka, hyvät opettajat ja hyvät opinto-ohjaajat

3. sosiaalinen kanssakäyminen, yhdessä toimiminen, halu oppia uutta

4. palkitsevinta: oman työnteon palkitsevuus (se, että työn tuloksen näkee) raskainta: ympärivuorokautinen töissäolo

5. Arvostakaa Kuopion parasta lukiota ja opettajia

6. Vinkkejä auto/joksikin muuksi kauppiak-

si haluaville?: Hankkikaa hyvä talouspuolen koulutus esim. tradenomi.

Kuva 11: ¹¹

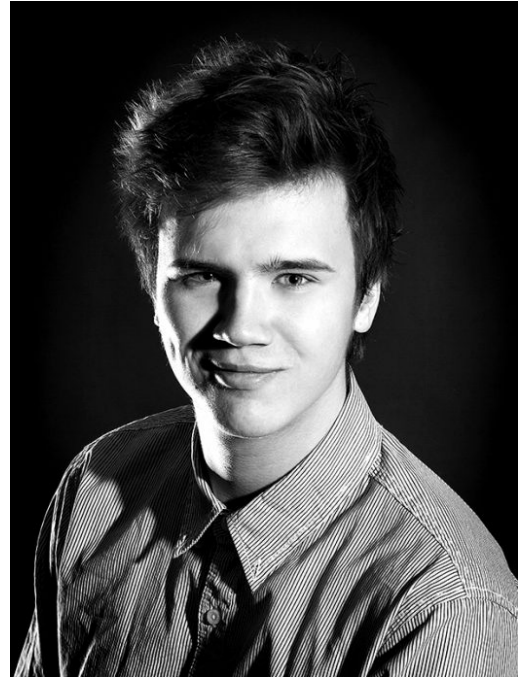
¹¹http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/jukka-sormusen-haastattelu/dsc_0998/

Roope Heikkilän haastattelu

Petra Kärkkäinen

rohkeasti kokeilemaan!"

1. Roope Heikkilä – Studio Zero OY (mainostoimisto)
2. Roope kirjoitti Klassikasta keväällä 2013
 - a) ensimmäiset vuodet urheilulukio edesauttoi urheilussa ja muutenkin laadukas & joustava oppilaitos
 - b) Opiskelu on osittain kesken vielä, mutta keskiverto-oppilas arvosanoilla ja sosiaalinen
 - c) Kouluajoista mieleen on jäänyt kaverisuhteet, erikoistapahtumat kuten wanhat & penkkarit ja kouluajan ulkopuolella järjestetyt tapahtumat koulukavereiden kanssa
3. Ei sinänsä mitään suoranaista kouluoppia, mutta yleissivistys
4. Palkitsevinta: Hyvä palaute asiakkailta (näin nimi etenee) Raskainta: isojen projektien deadlinesssa pysyminen
5. "Jos tulee yritys ideoita, niin suosittelen

Kuva 12: ¹²

¹²<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/jukka-sormusen-haastattelu/3-1/>

Ilkka Hirvosen ja Antti Ylösen haastattelu

Kaire Hoffrén

Uusyrityskeskus

Ilkka Hirvonen (Ravintola Hirvonen Oy) ja
Antti Ylönen

Mitä klassikkalaisuus sinulle merkitsee?

I: entinen opiskelija

A: Antin poika on valmistunut klassikasta.

Millainen klassikkalainen olit opiskeluaikanaasi?

I: Koulu ei ollut tärkein asia elämässä. Urheilu, erityisesti mäkihyppy sekä mm. kitaran soitto kiinnosti koulua enemmän.

Mitä kouluaijoista on jäänyt mieleen?

I: Opiskelijaelämä!! (varsinkin se mikä ei liittynyt kouluun).

A: Papiksi opiskeleminen.

Mitä tietoja ja taitoja olet tarvinnut yrittäjänä?

I: Fysiikkaa, kemiaa, matematiikkaa, englan-

tia ja erityisesti tietotekniikkaa sekä viestinnän merkitys on suuri.

(Ilkka korostaa esiintymis- ja sosiaalitaitojen lisäämistä nykypäivänä kouluissa, koska hänen aikaan niitä oli todella vähän.)

A: Englannin lisäksi muita kieliä, kuten ruotsia, venäjää, saksaa.

(Antin mielestä koulukiusaaminen jäisi pois, jos esiintymis- ja sosiaalitaitojen harjoittamista olisi kouluissa enemmän.)

Mikä yrittäjyydessä on palkitsevinta? Raskainta?

I: Palkitsevinta on, että voi itse määritellä työn ja voi kehittää itseään. Taloudellinen palkitsevuus on hieno asia.

Raskasta ovat pitkät päivät, koska työaikaa ei ole määriteltä. Riskit, joita tulee yrittäjyydessä, on raskasta.

A: (samat asiat kuin Ilkalla.) Antti kertoi, että yrittäjyys vaatii hyvää itsetuntoa sekä ei saa olla stressiherkkä eikä liian kiltti.

Simo Sutisen haastattelu

Tuomas Remes

1. Simo Sutinen, savon yrittäjät
2. Yhteistyö klassikkaan
3. Ei lukiota
4. Palkitsevinta onnistuminen , oppiminen , vastuu
5. Haastavinta vastuu ja haasteet
6. Terveiset: hyvää työtä, jatkakaa samaan malliin ja lisätkää kaasua!

Kuva 13: ¹³

¹³<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/jukka-sormusen-haastattelu/image-2/>

Alexi Sopen haastattelu

Juuso Jonninen

1) Millä vuosikurssilla olet?

"Kakkosvuosikurssilla."

2) Millaiseksi koet Klassikan hengen?

"Viihtyisäksi ilmapiiriksi."

3) Miksi Klassikka?

"Se kuulostaa parhaalta."

4) Miten hyvin totuit Klassikkaan ja sen tapoihin? Mitkä asiat edes auttoivat siinä?

"Helposti ystävystyin ihmisten kanssa ja sain hyviä verkostoja. Se auttoi paljon."

5) Mikä on lempikouluaineesi?

"Bilsa ja urlun aamutreenit."

6) Mitä aiot kirjoittaa YO-kirjoituksissa?

"Pitkä matikka, englantia, ruotsi, bilsa, terveystieto, äidinkieli ja ehkä myös fysiikka."

7) Miten Klassikkaa voisi kehittää (esim. viihtyisyyttä)?

"Vaikea sanoa. Itse olen viihtynyt niin hyvin, etten osaa vastata."

8) Minkälaiset terveiset haluat kertoa lehden lukijoille?

"Ottakaa rennosti."

Kuva 14: ¹⁴

¹⁴http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/aleksi-sopen-haastattelu/aleksi_sopo/

Oliver Kuustosen haastattelu

Juuso Jonninen

1) Millä vuosikurssilla olet?

"Ensimmäisellä."

2) Millaiseksi koet Klassikan hengen?

"Klassikka on mahtava paikka. Tänne on mukava tulla joka aamu, kun kaikki tervehtivät. Täällä on hauskaa ja turvallista. Klassikan henki myös kannustaa oppimaan, koska täällä on paljon hyviä opiskelijoita. Kavereiden kanssa voi välillä vähän kisatakin."

3) Miksi Klassikka?

"Modernius, maine ja sain käsityksen, että tämä on tällä hetkellä Kuopion modernein lukio. Täällä on myös tietynlainen IT-painotus. Täällä sallitaan omien IT-laitteiden käyttö opiskelussa."

4) Miten hyvin totuit Klassikkaan ja sen tapoihin? Mitkä asiat edes auttoivat siinä?

"Tänne oli helppo tulla ja nopeasti totuin Klassikan tapoihin. Edesauttoi se, että kaikki ovat avoimia ja kaikkien kanssa voi puhua. Kukin voi auttaa tarvittaessa toinen toisiaan."

5) Mikä on lempikouluaineesi?

"Matemaattiset aineet, kuten tietotekniikka."

6) Mitä aiot kirjoittaa YO-kirjoituksissa?

"Ehdottomasti pitkää matikkaa, fysiikkaa ja äidinkieltä. Todennäköisesti myös englantia ja ruotsia (siis molemmat). Näiden lisäksi ehkä myös kemiaa ja maantietoa."

7) Miten Klassikkaa voisi kehittää (esim. viihtyisyyttä)?

"Kaikkea voi tehdä. Lähtökodot ovat hyvät. Vaikea sanoa. Pitää olla aktiivinen oppilaskunnan hallitus."

8) Minkälaiset terveiset haluat kertoa lehden lukijoille?

"Toivoisin tietotekniikkaan avoimuutta opiskelijoita ja opettajilta, että suhtaudutaan siihen mahdollistajana, eikä pakonomaisesti. Varovaisesti kannustan kaikkia kokeilemaan tietotekniikkaa opiskelun tukena. Täällä on mukava olla, jatketaan samaan malliin. Tsemppiä kaikille opiskeluissa."

Aulikki Naaranlahden haastattelu

Perttu Korhonen

1) Millaiseksi koet Klassikan hengen?

"Klassikan henki on hyvä: hyvyys tulee sekä oppilaista että työtovereista. Se tiivistyy etenkin koulun juhlissa, kun tehdään, juhli-taan ja seurataan esityksiä yhdessä."

2) Miten kauan olet ollut töissä täällä?

"Itse asiassa en ole ollut kovin kauan. Siir-ryin tänne Klassikkaan noin kymmenen vuot-ta, mutta olen opettanut toisessa Kuopion lukiossa 80-luvun alusta lähtien."

3) Millainen on työilmapiiri?

"Olen aina pitänyt työilmapiiriä hyvänä ja asiallisena. Kaikkien kanssa on ollut ilo tehdä töitä!"

4) Ovatko opiskelijat mukavia?

"No on! Olen todella iloinen, että saan tehdä viimeisiä työvuosiani nuorten parissa. Savolaiset on mukavia."

5) Mikä on suosikkikurssisi?

"Helppo sanoa, se on luovan kirjoittamisen kurssi, eli ÄI10. Se toteutui tänäkin vuonna, ja kurssilla oli lahjakkaita kirjoittajia, joiden tekstejä oli ilo ja nautinto lukea."

6) Mikä tekee Klassikasta viihtyisän?

"Klassikasta tekee viihtyisän paitsi uudenai-kaiset työtilat, myös ennen kaikkea ihmiset!"

7) Mikä on ammatissasi parasta? Entä haas-

tavinta?

"Parasta on oma oppiaine: olen aina pie-nestä pitäen halunnut äidinkielenopettajak-si. On onni saada tehdä sellaista työtä, mikä on itselle tärkeää. Haastavinta on varmaan-kin suuri työmäärä."

8) Mikä on opintovuoden kohokohta?

"Lakkiaiset!"

9) Millaiset terveiset haluat lähettää lehden lukijoille?

"Aika kuluu nopeasti, joten kannattaa naut-tia nuoruuden vuosista ja muustakin kuin kouluasioista."

Kuva 15: ¹⁵

¹⁵<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/634/aulikki/>

Jouni Holopaisen haastattelu

Perttu Korhonen

1) Millaiseksi koet Klassikan hengen?

"Kyllähän se on hyvä, täällä on mukavia opiskelijoita ja kiva tehdä töitä. Kyllä täällä viihtyy!"

2) Miten kauan olet ollut töissä täällä?

"Vuodesta 1997, eli tämän lukukauden jälkeen 16,5 vuotta. Olen tosin ollut myös täällä oppilaana kahdeksan vuotta, eli olen aikamoinen tupajäärä!"

3) Millainen on työilmapiiri?

"Hyvä ja rento, ei voi moittia! Kyllä täällä tuntee olonsa kotoisaksi."

4) Ovatko opiskelijat mukavia?

"Ovat, tänäkään vuonna ei ole sattunut ainuttakaan ikävää tapausta. Joskus on tullut jotain pientä suukopua, mutta ei mitään vakavampaa."

5) Mikä on suosikkikurssisi?

"No, valokuvauskurssi on ihan kiva, ja myös nyt alkava kolmiulotteisen työskentelyn ja sisustussuunnittelun kurssit. KU1 pitää opettaa tänä vuonna seitsemän ja KU2 kuusi kertaa, eli ehkä muut kurssit kuin ne. On nekin ihan mukavia, mutta vaihtelu virkistää!"

6) Mikä tekee Klassikasta viihtyisän?

"Ihmisethän siitä lähinnä tekee viihtyisän. Siistit ja toimivat tilat tuovat myös viihtyisyyttä."

7) Mikä on ammatissasi parasta?

"Parasta on luova vapaus, eli että saa itsenäisesti suunnitella ja tehdä kaikkea. Luin vähän aikaa sitten lehdestä, miten muualla maailmassa opettajan työtä saatetaan kontrolloida tarkasti, mikä kuulostaa ahdistavalta. Onhan täällä Suomessakin omat opetussuunnitelmat, mutta myös paljon liikkumavaraa."

8) Mikä on opintovuoden kohokohta?

"Kevätjuhla!"

9) Millaiset terveiset haluat lähettää lehden lukijoille?

"Olkaa innokkaita ja aktiivisia! Jokainen kun tuo oman mausteensa tähän soppaan, niin kyllä siitä hyvä tulee."

Kuva 16: ¹⁶

¹⁶<http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/jouni-holopaisen-haastattelu/jouni/>

Jonsun kuvasetti

Juuso Jonninen

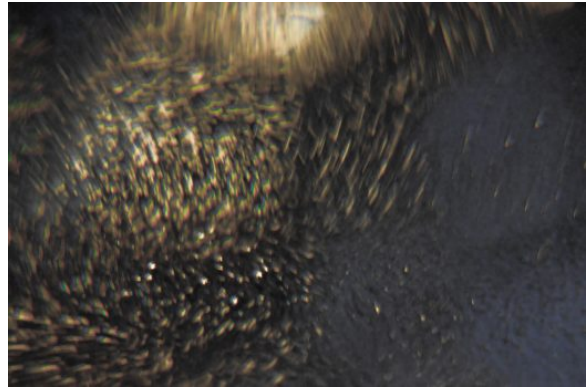
Saatiinhan sitä vihdoin perinteinen kuvasarjani lehteen kasattua syksyn Yo-kiireiden myötä. Tässä kuvasarjassa ei ole pelkästään "perinteisiä" kuvia, vaan vähän taiteellisempaa näkökulmaa luontoon. Sanonta on olemassa, että yksi kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa. Nämä kuvat todistavat vastakohdan: kuva VALEHTELEE enemmän kuin tuhat sanaa. Syksyn tullessa valo vähenee, jo-

ten se inspiroi tekemään realistisesta kuvakulmasta mielikuvitusta tai jopa tilanteita, mitä ei tule kohdattua oikeasti... tai ainakin toivoisi, ettei joudu kohtaamaan. Digiaika antaa onneksi mahdollisuuden kokeilla helposti erilaisia kuvaustekniikoita ja -tyylejä.

Mutta mitä sitä pitkiä kertomuksia saivartelemaan, kuvista saa paremmin irti. Eli katsokeehan kuvat!

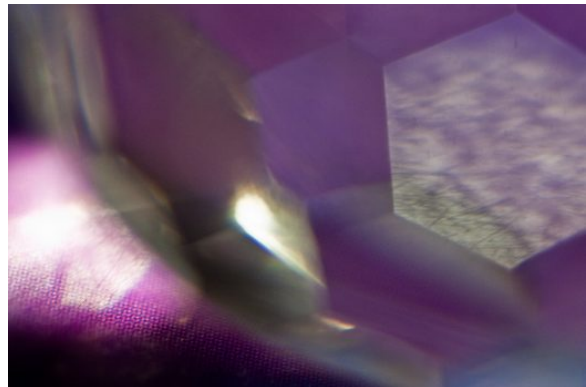
Kuva 17: ¹⁷

Kuva 19: ¹⁹

Kuva 18: ¹⁸

Kuva 20: ²⁰

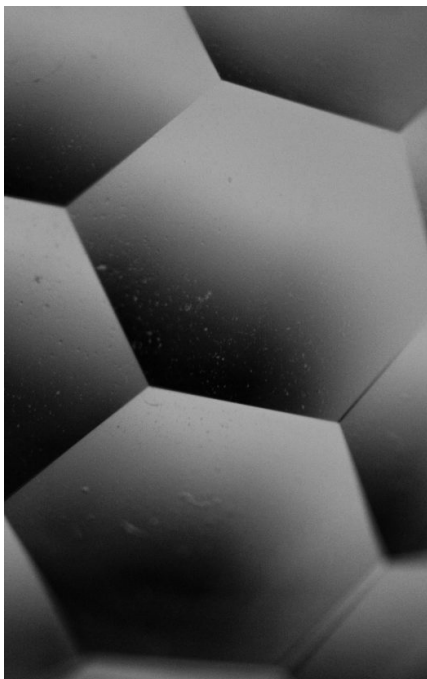
¹⁷http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/644/img_7382/

¹⁸http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/644/img_7433/

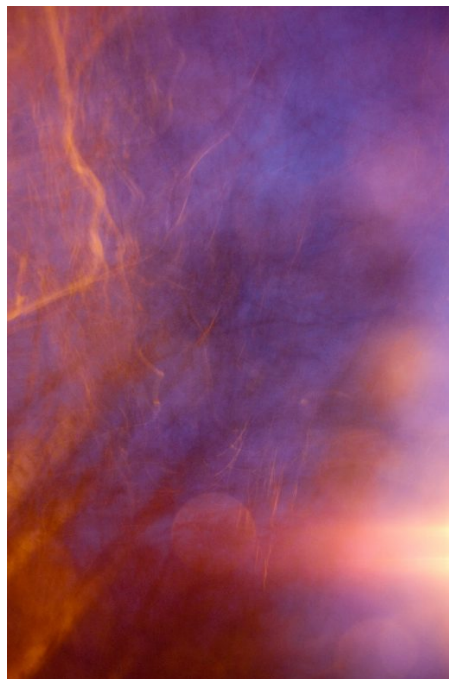
¹⁹http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/644/img_7657/

²⁰http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/644/img_7655/

²¹http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/644/img_7643/

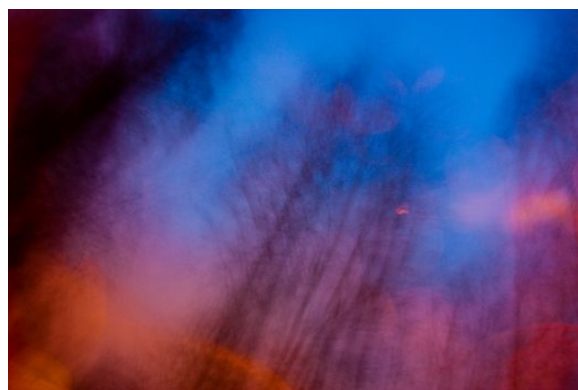
Kuva 21: ²¹

Kuva 23: ²³

Kuva 22: ²²

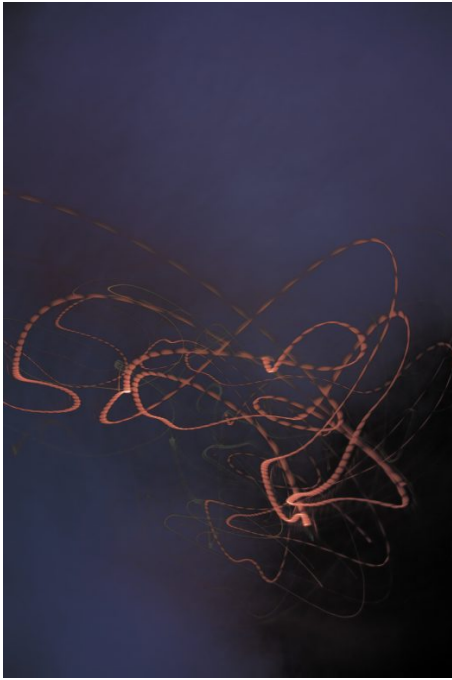

Kuva 24: ²⁴

²²http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/644/img_7640/

²³http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/644/img_7563/

²⁴http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/644/img_7533/

Kuva 25: ²⁵

Kuva 27: ²⁷

Kuva 26: ²⁶

Kuva 28: ²⁸

²⁵http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/644/img_75282/

²⁶http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/644/img_7438/

²⁷http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/644/img_7398/

²⁸http://lehti.klassikka.mobie.fi/2013/12/15/644/img_7386/